

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců Mgr. Václava Trajera a Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse ve věci

žalobce: **Statutární město Ústí nad Labem**, IČO: 00081531,
sídlem Velká Hradební 2336/8, 400 01 Ústí nad Labem,

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**,
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 12. 2015, č. j. 43755/15/5000-10470-703359,

takto:

- I. Rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 14. 12. 2015, č. j. 43755/15/5000-10470-703359, **se pro nezákonnost zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3 000 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 12. 2015, č. j. 43755/15/5000-10470-703359, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a byl potvrzen platební výměr Finančního úřadu pro Ústecký kraj (dále jen

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

„správce odvodu“) ze dne 20. 5. 2015, č. 83/P/2015, č. j. 1459056/15/2500-31471-506373. Tímto platebním výměrem správce odvodu podle § 44a odst. 7 a 8 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění účinném do 29. 12. 2011 (dále jen „rozpočtová pravidla“), a podle zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, vyměřil žalobci penále ve výši 58 076 671 Kč za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně za období od 7. 12. 2011 do 15. 5. 2015. Žalobce současně

v žalobě navrhl, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady soudního řízení.

Žaloba

2. V žalobě žalobce namítal, že se žalovaný řádně nevypořádal s jeho odvolací argumentací. Zdůraznil, že žalobce neměl žádnou možnost ovlivnit pozdější závěr o porušení rozpočtové kázně, a kdykoli finanční prostředky přijal či zčásti použil a následně mu bylo oznámeno porušení rozpočtové kázně, vznikla mu povinnost k jejich vrácení. Tento stav je podle žalobce zcela nezávislý na jeho vůli, a kdyby žalobce věděl, že jeho následné jednání a vynaložení finančních prostředků bude kvalifikováno jako porušení rozpočtové kázně, tyto by nepřijímal, případně by je vrátil dříve, aby penále za prodlení nedosáhlo tak astronomických výšek jako v tomto případě. Podotkl, že jako porušení rozpočtové kázně bylo označeno údajné dílčí pochybení v rámci zadávání veřejné zakázky, za které mu Úřad pro ochranu hospodářské soutěže vyměřil sankci 70 000 Kč, tj. při dolní hranici možné sazby. Podle žalobce měl i případný odvod za porušení rozpočtové kázně směřovat k této částce, a proto se také penále mělo pochybovat v podobných intencích (maximálně ve výši vyměřeného odvodu). Vzhledem k tomu, že je Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, vyjma soudní soustavy, jediným orgánem ze zákona nadaným pravomocí rozhodovat o porušení zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o veřejných zakázkách“), měl by se podle žalobce jeho rozhodnutím řídit i správce odvodu a případné porušení rozpočtové kázně stanovit pouze co do dílčího pochybení v rámci veřejné zakázky, nikoli co do pochybení při použití dotace jako celku. Žalobce podotkl, že dotace byla neoddiskutovatelně vynaložena v souladu s projektem, finanční prostředky byly proinvestovány řádně a výsledné dílo již roky slouží občanům města Ústí nad Labem. Podle žalobce je ve vztahu k odvodu za porušení rozpočtové kázně penále za prodlení s tímto odvodem sekundárním nárokem, který je existenčně spjatý s povinností provést odvod za porušení rozpočtové kázně. Zdůraznil, že povinnost platit penále vznikne pouze tehdy, jestliže je příjemce dotace v prodlení s provedením odvodu za porušení rozpočtové kázně. Žalobce připomněl, že proti rozhodnutí ve věci odvodu za porušení rozpočtové kázně (platební výměr č. 99/D/2014) rovněž podal žalobu, neboť je přesvědčen o jeho nesprávnosti. Podle žalobce by měl v případě zjištění nesprávnosti platebního výměru na odvod za porušení rozpočtové kázně stihnout obdobný osud i platební výměr na penále.

Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí pro nedůvodnost. Popsal skutkové okolnosti případu, odkázal na obsah spisového materiálu a konstatoval, že Úřad pro ochranu hospodářské soutěže rozhodl o spáchání správního deliktu, tudíž nemůže být pochyb o tom, že došlo zároveň k porušení Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

rozpočtové kázně. Zdůraznil, že rozhodování o tom, zda došlo k porušení rozpočtové kázně, je plně v kompetenci územních finančních orgánů. K námitce žalobce, že dotace byla vynaložena plně v souladu s projektem, žalovaný poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 7 Afs 91/2013. Poznamenal také, že rozpočtová pravidla nepřipouštějí správní úvahu ve vztahu ke konkrétnostem daného případu. Podle žalovaného bylo v odvolacím řízení potvrzeno, že penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně bylo vyměřeno v souladu s právními předpisy, ve správné výši a za relevantní dobu.

Další podání žalobce

4. V podání ze dne 18. 5. 2016 žalobce uvedl, že mu z vyměřeného penále byla rozhodnutím Generálního finančního ředitelství ze dne 13. 4. 2016 prominuta částka 57 089 721 Kč. Na podané žalobě však žalobce i nadále trval.

Posouzení věci soudem

5. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť žalovaný s tím výslovně souhlasil a žalobce nesdělil soudu do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byl ve výzvě výslovně poučen, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
6. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, včetně prekluze daňové povinnosti, nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
7. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Nepřisvědčil však všem žalobním bodům.
8. Nejprve se soud zaměřil na namítanou nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, kterou žalobce spatřoval v tom, že se žalovaný řádně nevypořádal s jeho odvolací argumentací. Po pečlivém prostudování napadeného rozhodnutí soud shledal, že žalovaný přiměřeně reagoval na veškeré odvolací námitky, a napadené rozhodnutí tudíž netrpí namítanou nepřezkoumatelností.
9. Jako důvodnou naopak soud vyhodnotil klíčovou námitku žalobce upozorňující na vazbu mezi rozhodnutím o odvodu za porušení rozpočtové kázně a rozhodnutím o vyměření penále za prodlení s tímto odvodem. Podle § 44a odst. 7 věty první a druhé rozpočtových pravidel platí, že „[z]a prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně podle odstavce 4 písm. b) a c) je porušitel rozpočtové kázně povinen zaplatit penále ve výši 1 promile z částky odvodu za každý den prodlení, nejvýše však do výše tohoto odvodu. Penále se počítá ode dne následujícího

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

po dni, kdy došlo k porušení rozpočtové kázně, do dne, kdy byly prostředky odvedeny nebo u návratných finančních výpomocí vráceny nebo nevyplaceny postupem podle odstavce 5 písm. b).“ Z citovaného ustanovení zcela jednoznačně plyne, že výše penále je závislá na výši odvodu za porušení rozpočtové kázně, neboť penále se určuje jako 1 promile z částky odvodu za každý den prodlení a vlastní výše odvodu současně představuje horní hranici, kterou již celkové penále nesmí překročit. V projednávané věci byla výše odvodu za porušení rozpočtové kázně stanovena platebním výměrem správce odvodu ze dne 22. 5. 2014,

č. 99/D/2014, č. j. 1456992/14/2500-04702-506373, ve znění rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 5. 2015, č. j. 12869/15/5000-10470-703359, a to částkou 58 915 886 Kč. Z této částky pak správce daně určil jak denní výši penále, tak i jeho maximální výši.

10. Zmíněné rozhodnutí žalovaného ve věci odvodu za porušení rozpočtové kázně však zdejší soud rozsudkem ze dne 24. 10. 2017, č. j. 15 Af 68/2015-47, pro nezákonnost zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V odůvodnění soud uvedl, že „... žalobce postupoval v rozporu s § 56 odst. 3 písm. a) a s § 6 zákona o veřejných zakázkách, čímž současně porušil část III bod 2 Podmínek rozhodnutí o poskytnutí dotace. To bez dalšího automaticky znamená neoprávněné použití peněžních prostředků ve smyslu § 3 písm. e) rozpočtových pravidel a představuje porušení rozpočtové kázně podle § 44 odst. 1 písm. b) téhož zákona.“ Soud dále v předmětném rozsudku konstatoval, že „[p]rostým porovnáním procentuálního vyjádření identifikovaných nedostatků (5 %) s procentuální výší uloženého odvodu za porušení rozpočtové kázně (96,23 %), stejně tak jako porovnáním navržené korekce 3 465 737,60 Kč s výší uloženého odvodu 58 915 886 Kč, lze dospět k závěru, že uložený odvod je zjevně nepřiměřený. ... Žalovaný a správce odvodu měli naopak při rozhodování o výši odvodu zohlednit závažnost porušení zákona o veřejných zakázkách, resp. Podmínek rozhodnutí o poskytnutí dotace, a jeho finanční dopad.“ Tento rozsudek nabyl právní moci dne 25. 10. 2017; řízení o kasační stížnosti směřující proti němu bylo zastaveno usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 11. 2017, č. j. 9 Afs 386/2017-21.
11. Vzhledem k tomu, že výše penále je neoddělitelně spjata s výší vlastního odvodu za porušení rozpočtové kázně, která mimo jiné představuje horní limit penále i základ pro výpočet jeho denní výše, musí mít zrušení rozhodnutí o výši odvodu za porušení rozpočtové kázně se současným uložením povinnosti stanovit podstatně nižší odvod automaticky za následek nezákonnost rozhodnutí ve věci vyměření penále, které se odvíjí od pravomocně stanovené výše odvodu. Zrušením rozhodnutí žalovaného ve věci odvodu za porušení rozpočtové kázně vznikla situace, kdy tento odvod není pravomocně stanoven, přičemž podle závazného právního názoru soudu lze očekávat, že nově stanovený odvod bude výrazně nižší.
12. S ohledem na uvedené skutečnosti soud uzavírá, že rozhodnutí žalovaného vychází z nesprávně stanovené výše odvodu za porušení rozpočtové kázně, a tudíž je nezákonné. Soud proto shledal žalobu důvodnou a napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s. ř. s. pro nezákonnost zrušil. Zároveň soud podle § 78 odst. 4 s. ř. s. rozhodl o vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení, v němž je ve smyslu ustanovení § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právní názorem soudu. Žalovaný tedy v dalším řízení vyměří penále na základě pravomocného rozhodnutí o stanovení výše odvodu za porušení rozpočtové kázně, vydaného v souladu se závazným právním názorem vysloveným v rozsudku zdejšího soudu ve věci sp. zn. 15 Af 68/2015.
Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

13. Vzhledem k tomu, že žalobce měl ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil procesně neúspěšnému žalovanému zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení o žalobě v celkové výši 3 000 Kč odpovídající zaplacenému soudnímu poplatku za žalobu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 31. července 2018

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.